

Ændringsforslag nr. 12, § 30, således ændret, og § 31 vedtoges uden afstemning.

§ 32

vedtoges enstemmigt med 93 stemmer; 64 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 33

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 om, at § 34 udgår, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 15 og 16, § 35, således ændret, § 36, ændringsforslag nr. 17 og § 37, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 om, at § 38 udgår, forkastedes med 93 stemmer mod 64.

Ændringsforslag nr. 19 og § 38, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 om, at § 39 udgår, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21, § 40 således ændret, ændringsforslag nr. 22 og § 41, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23 om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 24 om, at § 42 udgår, vedtoges uden afstemning.

§ 43, ændringsforslag nr. 25 og § 44, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 816, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 209).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Til § 5.

1) Til paragraffen føjes følgende:

„I stk. 2, 1. punktum, forhøjes „200 kr.“ til: „500 kr.“

Stk. 3, 2. punktum, affattes således:

„Forhøjelsen og nedsættelsen kan højst udgøre 70 pct. af den udfundne skatteindtægt.“

Til § 10.

2) Til den foreslåede affattelse af lovens § 39 føjes som nyt punktum: „Der gives dog altid ved arbejdsløshed af mere end 30 dages varighed skattefrihed i en til ledighedens længde svarende periode.“

Til § 11.

3) Bestemmelsen om en ny affattelse af lovens § 42, stk. 1, 2. punktum, udgår.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Det udvalg, der har haft ligningsloven til behandling, har samtidig drøftet den højtærede indenrigsministers forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. Der har ikke om dette lovforslag været divergenser i udvalget, og det fremgik da også ved lovforslagets første behandling, at der faktisk var enighed om at gennemføre det, således som det var fremsat. Til anden behandling er der da også kun

[Hans Knudsen.]

stillet et enkelt ændringsforslag, som medfører en egentlig ændring af det oprindelige forslag; Det er ændringsforslag nr. 3, hvorefter loven skal træde i kraft straks og ikke som efter det oprindelige forslag til 1. april. Denne hurtigere ikrafttræden hænger sammen med den nye bestemmelse i § 3 om skattepligtens ophør ved bortrejse fra landet, og da en lignende bestemmelse for statskatternes vedkommende træder i kraft ved ligningslovens vedtagelse, er det kun naturligt, at disse bestemmelser følges ad.

Ændringsforslag nr. 1 er en teknisk konsekvens af de nye eftergivelsesregler, og både ændringsforslag nr. 1 og nr. 3 er tiltrådt af hele udvalget.

Derimod er der ikke enighed i udvalget om ændringsforslag nr. 2, som betegner en udvidelse af bestemmelserne om lønindeholdelse. Under udvalgsarbejdet blev der, som det fremgår af betænkningen, drøftet den mulighed, at der, når man nu skulle ændre disse lønindeholdelsesbestemmelser, da blev givet adgang til tilbageholdelse i løn i form af drikkepenge og i visse tilfælde også i hustruløn. Disse forhandlinger i udvalget har foranlediget indenrigsministeren til at stille ændringsforslag nr. 2. Dette ændringsforslag tiltrådtes af udvalgets flertal, medens mindretallet, venstres og de konservatives medlemmer af udvalget, bebudede, at de ville afholde sig fra at stemme. På mit partis vegne vil jeg meget gerne anbefale ændringsforslag nr. 2. Når vi nu engang har disse tilbageholdelsesregler — og det må vi jo have — er det urimeligt, at der hidtil ikke har været mulighed for at tilbageholde i løn i form af drikkepenge, i pensionsindtægter og i hustruløn.

Jeg har i hvert fald lov at gå ud fra, at de mennesker, der oppebærer deres indtægter i form af drikkepenge eller pensioner, gennemgående ikke er dårligere skattebetalere end alle andre, men på den anden side er de vel heller ikke bedre; derfor bør de også være underkastet tilsvarende bestemmelser som lønmodtagere. Der er faktisk ikke nogen rimelig grund til, at tilbageholdelsesbestemmelsen ikke skal gælde også for dem, og vi er derfor enige med den højtærede indenrigsminister i, at disse bestemmelser om lønindeholdelse i drikkepenge og

pensionsindtægter bør medtages nu, da bestemmelserne revideres.

Også tilbageholdelsesretten i hustruindtægt bør tages med, så der kan opnås ligestilling med andre lønindtægter. Jeg havde hellere set, at vi kunne have truffet en ordning, så tilbageholdelsen i hustruens løn kunne begrænses til dækning af restancerne for de skatter, der faldt på hustruindtægten alene. Vi har imidlertid måttet bøje os for de tekniske vanskeligheder, dette ville medføre; til gengæld er bestemmelsen her udformet således, at der af hustruens løn kun kan tilbageholdes indtil 20 pct., og det er en betingelse for en sådan tilbageholdelse, at særlige omstændigheder ikke efter kommunalbestyrelsens skøn taler herimod.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale at stemme også for dette ændringsforslag. Jeg har fået den opfattelse, at venstres og de konservatives medlemmer af udvalget ikke er direkte modstandere af disse bestemmelser, men blot har ønsket længere betænkningstid eller forhandlingstid; det finder vi ikke der er grund til. Det vil være det rigtige nu, da bestemmelserne er til revision, også at få disse forhold ordnet.

Endelig skal jeg afvise de tre uden for betænkningen af kommunisterne stillede ændringsforslag. De to første er, så vidt jeg kan se, gamle kendinge, medens det tredje går ud på helt at udelade forhøjelserne af tilbageholdelsesprocenterne. Det må vi naturligvis afvise alene af den grund, at de nuværende tilbageholdelsesprocenter er så lave, at de faktisk kun rammer de små skatteydere; det er over for de større indkomster, vi har brug for de højere tilbageholdelsesprocenter.

Med disse ord skal jeg anbefale de i betænkningen stillede ændringsforslag og indstille de uden for betænkningen stillede ændringsforslag til forkastelse.

Alfred Jensen: Vi kan være enige med indenrigsministeren i, at loven vedrørende personlig skat til kommunen trængte til at blive ændret, men vi mener just ikke, at det har været de rette steder, den højtærede minister har sat ind. Det gjorde jeg opmærksom på ved første behandling, og jeg havde håbet, at der havde været mere lydighed over for de tanker, jeg fremsatte, end jeg

[Alfred Jensen.]

mener at kunne spore i betænkningen. Jeg kan ikke se, at man har beskæftiget sig med de problemer, jeg har fremført. Jeg kan se, at der er kommet tre ændringsforslag ud af forhandlingen, og om dem skal jeg sige, at ændringsforslag nr. 1 og nr. 3 har vi ikke noget imod; dem kan vi godkende.

Ændringsforslag nr. 2 derimod kan vi ikke gå ind for. Man har taget andre grupper med, og man har skærpet betingelserne — også derved, at det skal være muligt at indeholde skat i hustruens indtægt indtil 20 pct. Vi mener, at det er urimeligt med en sådan udvidelse, når man tager de øvrige bestemmelser i betragtning, og vi kan derfor ikke stemme for det ændringsforslag, der her er stillet af indenrigsministeren, men må stemme imod.

Til dette lovforslag har vi foreslået de ændringer, jeg talte for ved første behandling. Det første ændringsforslag går dels ud på, at de børnefradragsbeløb, der er fastsat i lovens § 9, og som jo altså hører hjemme under lovforslagets § 5, forhøjes, således at det beløb, der i mange år har været 200 kr., nu forhøjes til 500 kr. Det er en ajourføring af børnefradragsbeløbene, og jeg håber, at jeg ikke sammen med min gruppe skal være alene om at stemme for dette ændringsforslag, men at også andre ærede medlemmer vil kunne se det rimelige i, at man tager fat på en ajourføring, i første omgang i loven vedrørende personlig skat til kommunen.

Det første ændringsforslag går endvidere ud på at åbne mulighed for kommunerne til at give skatteskalaen en større progression, jfr. lovens § 9. Den nugældende bestemmelse åbner ikke mulighed for at forhøje indtægterne med mere end 50 pct. Det er vel ikke alle kommuner, der har udnyttet denne adgang til forhøjelse, men der findes til gengæld en hel del kommuner, der i høj grad har beklaget sig over, at man ikke kan pålægge de store indtægter den skat, som man ønskede ud fra kommunens og borgernes tarv. Man er stødt imod det loft, der er lagt med 50 pct.s reglen, og vi foreslår derfor, at man hæver dette loft, så det bliver muligt at forøge de største indtægter med 70 pct., før skattebeløbet beregnes.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på, at de

arbejdsløse skal fritages for at betale skat under alle omstændigheder, for så vidt ledigheden har en varighed af over 30 dage, og at skattefritagelsen skal gælde for en periode, der svarer til ledigheden. Jeg skulle tro, at dette forslag taler for sig selv, og jeg skal ikke komme med yderligere motivering derfor.

Endelig foreslår vi i ændringsforslag nr. 3, at § 42 ikke får den affattelse, ministeren foreslår. Vi har ikke noget imod, at man lader bestemmelsen om, at der kan lukkes for gas og lys, hvis der ikke betales skat, udgå, og det er det, der egentlig står i den foreslåede § 11 til allersidst. Men vi kan ikke gå med til, at man forhøjer de grænser, inden for hvilke lønindeholdelse kan ske. Jeg har allerede gjort opmærksom på, at det må være rimeligt, at familieforsørgeren disponerer over fem sjettedele af sin indkomst. Det kan ikke være rimeligt, at man skal kunne tilbageholde så meget, at han kun disponerer over 75 pct. af sin indtægt. Jeg vil tro, at der i og for sig ikke behøves mere motivering til at vise, at den, der skal afstå mere, faktisk kommer til at mangle til familiens daglige underhold. Det kan ikke være meningen, at de, der kommer ud for arbejdsløshed og sygdom og bliver bagefter med skattebetalingen, skal udsættes for så hårde indkasseringsmetoder, som her er foreslået.

Derfor vil vi altså ikke alene stemme imod ændringsforslagene i betænkningen, men vi vil foreslå, at § 11, 1. afsnit, vedrørende lovens § 42, stk. 1, helt udgår. Jeg skal anbefale disse vore ændringsforslag.

Thorkil Kristensen: Jeg skal anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 3.

Derimod har vi ikke kunnet anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 2. Dette ændringsforslag er meget langt og meget indviklet. Det rummer i sine bestemmelser en ret vidtgående udvidelse af begrebet lønindeholdelse, og i visse tilfælde synes jeg, man kommer i hvert fald i yderkanten af, hvad man naturligt kan forstå ved lønindeholdelse. Jeg tænker bl. a. her på drikkepengene, for hvilke der ikke er tale om, at man skal tilbageholde noget, som man ellers ville udbetale til de pågældende ansatte, men at man ligefrem skal afkræve disse noget, som de normalt selv indkasserer

[Thorvil Kristensen.]

hos kunderne. Bl. a. herfor og fordi det er ret vidtgående ting, mener vi, man skulle have en grundig drøftelse, før man virkelig kunne tage stilling til det ændringsforslag, den højtærede indenrigsminister her har stillet. Jeg minder om, at det blev sendt til udvalget, ledsaget af bemærkninger, der fyldte 13 maskinskrevne sider, medens selve ændringsforslaget fyldte 3 sider. Der har kun været meget kort tid til at drøfte disse ting. Derfor mener vi ikke, de er tilstrækkelig gennemtænkt, så vi vil undlade at stemme for dette ændringsforslag.

Jeg skal anbefale, at man stemmer imod ændringsforslagene uden for betænkningen, da man ikke kan overse konsekvenserne af de ændringer, der her er foreslået.

Jeg minder også om, at vi i udvalget tilbød den højtærede indenrigsminister at vedtage det af ham forelagte lovforslag i den skikkelse, hvori han havde fremsat det, og så senere deltage i en drøftelse af det lange ændringsforslag, som vi nu foreslår at undlade at stemme om. Det kunne den højtærede indenrigsminister desværre ikke tiltræde, hvad jeg beklager.

Poul Møller: Også jeg skal anbefale tingets medlemmer at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag uden for betænkningen. Jeg skal gøre det allerede af den grund, at de, så vidt jeg kan se, ikke er i en sådan teknisk stand, at de kan eller bør vedtages. Uden hensyn til indholdet er det første af de kommunistiske ændringsforslag, der vedrører lovforslagets § 5, i hvert fald formulert således, at det ikke kan være lovforslagets § 5, det går på, da denne paragraf omhandler noget helt andet, men måske er det den kommunale skattelovs § 5, ændringsforslaget hentyder til.

Vi kan stemme for udvalgets ændringsforslag nr. 1 og 3, men ikke for nr. 2. Ligesom det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen var vi villige til at stemme for det forelagte lovforslag i den skikkelse, det havde, da den højtærede indenrigsminister fremsatte det. Vi havde ingen ændringsforslag til det, vi havde ikke ønske om at rette noget i dette forslag, og jeg tror egentlig ikke, en regering kan forlange mere

af en opposition, end at den vil gennemføre regeringens forslag.

Det var imidlertid i dette tilfælde ikke nok for regeringen. Da den opdagede, at vi ville gennemføre dens forslag, kom den med nye forslag, som vi så også skulle gennemføre i udvalget. Det sidste forslag, som den højtærede indenrigsminister kom med, forelagde han os, dagen før vi skulle afgive betænkning. Det drejede sig om en yderligere udvidelse af lønindeholdelsesreglerne, nemlig dem, der vedrører pensionister, folkepensionister og alle de mennesker, man hidtil ikke har prøvet at gennemføre lønindeholdelse over for.

Vi kan ikke se rettere, end at hvis alt dette havde været nødvendigt, således som den højtærede indenrigsminister mener, havde det været mest betimeligt, om regeringen også havde indset nødvendigheden, inden den fremsatte lovforslaget her i folketinget. Der er ikke sket noget fra lovforslagets fremsættelse frem til det tidspunkt, da ministeren kom med ændringsforslagene, som har gjort, at man kunne sige: nu kan vi se, det er nødvendigt, det kunne vi ikke se for 8 eller 14 dage siden. Det har derfor vanskeliggjort forhandlingerne noget, idet vi havde håbet, at vi kunne være blevet helt enige om at gennemføre lovforslaget. Det kunne vi altså ikke. Vi er selvsagt ikke imod, at folk skal betale den skat, de skylder, men vi vil vide, hvad det er, vi er med til at gennemføre. Vi kan ikke være med til med så kort frist at indføre lovbestemmelser, der indeholder ret for nogle borgere til at bryde indgåede aftaler om opsigelsesvarsel o. lign. Jeg mener i det hele taget, det er betænkeligt i en skattelovgivning at gennemføre opsigelsesvarsler for det private erhvervsliv. Vi mener også, det er betænkeligt uden nærmere overvejelse at pålægge borgere opkrævning af skat og tilbageholdelse af penge hos andre. Vi mener, at hvis dette princip bliver fortsat, kommer vi langt uden for løntilbageholdelsesreglerne. Det må vel også føres over på underholdsbidrag o. lign., som i hvert fald hidtil efter vor retsopfattelse er blevet stillet lige med skattevæsenets krav. Vi har hidtil ment, at krav på børnepenge o. lign. skulle have samme muligheder for at blive dækket

[Poul Møller.]

som skattevæsenets krav, men efter at vi har fået en retsforbundsminister, er skattevæsenets krav kommet til at gå langt forud for børnenes krav på deres fædre.

Det er ganske pudsigt, at det netop skulle være en retsforbundsminister, der foreslog dette. Vi er betænkelige ved det. Vi havde håbet at kunne få spørgsmålets løsning udskudt til en nærmere behandling. Jeg synes også, den højtærede indenrigsminister burde have betænkeligheder ved på denne måde at lade staten uhindret ødelægge borgernes økonomi. Den højtærede finansminister kaldes ofte — det har jeg set flere steder — for vor tids nådigherre, men så må den højtærede indenrigsminister Søren spilleme være vor tids ridefoged. Han skal nok vide som en tro og nidkær ridefoged at få skatter og landgilde indkrævet til sidste hvid hos hver eneste borger.

Vi anlægger ikke den kyniske betragtning over for borgerne, som den højtærede indenrigsminister her lægger for dagen. Derfor kan vi ikke medvirke til gennemførelsen af dette ændringsforslag.

Axel Sørensen: Ved lovforslagets første behandling gav mit parti tilslutning til dets gennemførelse, fordi der her var tale om en ajourføring, der på adskillige områder var tiltrængt. Under udvalgsbehandlingen er der blevet ført vægtige argumenter frem, som har betinget fremsættelsen af den højtærede indenrigsministers ændringsforslag. Det drejer sig om en udvidelse af lovforslagets § 11 om tilbageholdelse til fyldestgørelse af skatterestancer ved udbetaling af løn, provision eller drikkepenge og af ventepenge, pensioner og lignende understøttelser, samt om tilbageholdelse af skatterestancer i en med skatteyderen sambeskattet hustrus løn svarende til 20 pct. af lønnen.

Det er et bidrag til inddrivningen af de skatter, som det er pålagt den enkelte borger at betale. Det volder myndighederne stort besvær at indkræve de meget store skatterestancer, der ofte er tale om, og derfor har den højtærede indenrigsminister følt sig foranlediget at forsøge at løse dette vanskelige problem gennem det foreliggende ændringsforslag. Man kan be-

klage, at det skal være nødvendigt at indføre bestemmelser af denne art, men jeg kan på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag og stemmer imod de af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen, fru Ragnhild Andersen og hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag.

Niels Andersen: På retsforbundets vegne skal jeg anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag uden for betænkningen, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen, fru Ragnhild Andersen og hr. Aksel Larsen.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de betragtninger, der er fremført af udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, og anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal anbefale tingets medlemmer at stemme imod de ændringsforslag uden for betænkningen, som er stillet af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. Hvad angår børnefradrag og forhøjelse og nedsættelse af skatteindtægten mener jeg, det er spørgsmål af generel art, som må tages op til behandling sammen med lignende spørgsmål.

Spørgsmålet om de arbejdsløses skattebetaling, som ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen drejer sig om, synes jeg heller ikke man kan behandle på denne måde. Der er folk med meget gode indtægter, som kan være arbejdsløse et stykke tid og siden igen har gode indtægter. Det kan da ikke være meningen, at sådanne personer skal fritages for at betale skat. Der er givet kommunerne ret udstrakte beføjelser til at eftergive skat, endda helt ud, og dem må kommunalbestyrelserne udnytte, hvor de finder der er grundlag for det; finder de, at der ikke er det, må vedkommende betale sin skat.

Vedrørende de ændringsforslag, jeg har stillet, skal jeg gøre nogle få bemærkninger. Udvalgets ordfører omtalte, at man kunne have ønsket, at beføjelsen til tilbageholdelse af skat i hustruens lønindtægt kun skulle gælde den løn, hun selv havde, men vi har forhandlet derom med kom-

[Indenrigsministeren.]

munerne, og man har sagt, at det ville blive uhyre vanskeligt at praktisere. Det har jeg bøjet mig for og i stedet for foreslået, at der af hustruens løn kun kan tilbageholdes 20 pct. Derved mener jeg man har tilgodeset hensynet til hustruen. Ligeledes er det foreslået, at kommunalbestyrelsen, hvis den anser det for uønsket at gøre brug af reglen, ikke behøver at gøre det.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen omtalte drikkepengene og mente, at det var betænkeligt at gennemføre et forslag om, at restauratørerne skulle tilbageholde et skattebeløb af penge, som de overhovedet ikke fik i hænde.

Hertil må jeg sige, at tjenerne har fået en overenskomst med hensyn til skattebetaling som ingen andre borgere her i landet, idet der er indrømmet dem en aftale om, at drikkepengene på selvangivelsen beregnes som 12,5 pct. Nu er der antagelig tjenere, som får mere, men det tages der altså ikke hensyn til. De har fået den særlige ret, at de skal beskattes af disse 12,5 pct. af deres omsætning. Når man fra tjenerside gerne har villet indgå en overenskomst om en, skal vi sige meget rimelig skatteansættelse, så kan jeg da ikke tro, at disse mennesker ikke skulle være villige til at betale den skat, der derefter bliver pålignet dem. Jeg tror, man tager helt fejl her; det er, som om man mener, at tjenere skulle være særlig uvillige til at betale skat. Jeg tror, de er som alle andre skatteydere; selvfølgelig kan der være tale om en meget lille del, som er uvillige, men det gælder jo alle grupper af skatteydere. Man kan sige, at hvis vi ikke havde disse få procent uvillige skatteydere, kunne vi nøjes med meget mindre lovgivning, og det samme gælder jo for mange andre forhold i samfundet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at det var mærkeligt, at jeg fremkom med et ændringsforslag, når man havde taget imod det oprindelige lovforslag som helhed uden at gøre indvendinger imod det. Hertil vil jeg sige, at når vi i indenrigsministeriet gang på gang har modtaget henvendelser fra kommunale skattemyndigheder om at få ændringer på de punkter, der her er foreslået ændret, og vi modtager sådanne henvendelser på ny, efter at lov-

forslaget er fremsat, så er det da ikke så underligt, at vi tager spørgsmålet op til overvejelse og derefter stiller de ændringsforslag, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Poul Møller brugte en meget ejendommelig vending, idet han sagde, at det var mærkeligt, at en retsstatsmand ville stille et sådant ændringsforslag. Ja men vi i retsforbundet har virkelig den mærkelige mening, at skatteyderne bør stilles ens. Når man her i tinget har vedtaget at opkræve bestemte skatter, har vi altså den mærkelige opfattelse, at alle bør have lige pligt til at betale dem. Det ærede medlem brugte til sidst den vending, at den kyniske indstilling havde de konservative ikke. Det er mærkeligt, at de ikke har denne indstilling; det er, som om man efter de konservatives mening lige så godt kunne stille forslag om, at hvis en mand hed Per, skulle han betale sin skat, men hvis han hed Poul, skulle han ikke.

Alfred Jensen: Ministeren mener, at spørgsmålet om forhøjelse af børnefradragene og spørgsmålet om adgang til at forhøje de store indtægter noget mere, end tilfældet er nu, skulle løses i anden forbindelse. Jeg ved ikke, ved hvilken lejlighed det skulle ske, hvis det ikke skulle gøres her, hvor vi behandler lovgivningen om disse forhold; nu må anledningen da være der. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst, der taler for at udskyde løsningen af de problemer, som vort ændringsforslag nr. 1 drejer sig om.

Hvad vort ændringsforslag nr. 2 angår, sagde ministeren, at der fandtes beføjelser, således at man var i stand til at give rimeligt nedslag for de arbejdsløse, hvis de var i vanskeligheder. Men her viser forholdene jo, at man netop ikke har været tilbøjelig til at bruge de muligheder, der var for at lette beskatningen af de arbejdsløse, og det er ud fra disse erfaringer vi foreslår, at der under alle omstændigheder, når der er en ledighedsperiode på over 30 dage, skal gives skattefrihed for de arbejdsløse. Det forbyr mig noget, at man fra retsforbundets side afviser et sådant forslag om at fritage de arbejdsløse for at betale skat, når de ikke har andre indtægter end understøttelsen.

Jeg kan altså ikke gå med til den be-

[Alfred Jensen.]

tragtning, at vore ændringsforslag enten ikke er gennemførlige eller er overflødige. Jeg kan heller ikke gå med til den betragtning, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen kom med, at virkningerne af disse ændringsforslag var uoverskuelige. Jeg erkender, at jeg ikke nøjagtigt kan redegøre for virkningerne af dem; men jeg kan da sige, at hvis man vedtager vort tredje ændringsforslag, sker der kun det, at man opretholder de nuværende lønindeholdelsesbestemmelser, og virkningerne heraf kan altså ikke blive store. Hvad de arbejdsløse angår, vil jeg ej heller tro, at virkningen bliver synderlig stor. Jeg tror heller ikke, at landets økonomi vil blive rokket synderligt, hvis man tillader de kommuner, der har ønske om det, at forhøje de største indtægter med 70 pct. mod nu 50 pct., når skatten beregnes. Lige så lidt kan jeg se, at den omstændighed, at man forhøjer minimalbeløbet for børnefradrag fra 200 kr. til 500 kr., skulle virke ødelæggende.

Det ærede medlem hr. Poul Møller angav som hovedgrund til, at han ikke kunne stemme for disse ændringsforslag, at de ikke var teknisk gennemførlige, og at i hvert fald det første ændringsforslag ikke skulle stilles til lovforslagets § 5. Hvorfor skal det ikke det? Det vil jeg da gerne have besvaret. § 5 i lovforslaget siger, at stk. 1 i lovens § 9 udgår, og vore to ændringsforslag til forslaget § 5 går ud på, at der så samtidig sker ændring i lovens § 9, stk. 2, 1. punktum, og i § 9, stk. 3, 2. punktum. Jeg må nok have lov til at spørge: hvorledes skulle så de ændringsforslag have været stillet, hvis de skulle stilles ved dette lovforslags behandling? Naturligvis kunne jeg have stillet forslag om, at der blev optaget en ny paragraf, men teknisk set hører det dog hjemme under den paragraf, som går ud på en ændring i lovens § 9.

Jeg kunne have forstået, hvis det ærede medlem hr. Poul Møller havde sagt: du har været for smålig med dine ændringsforslag, for der er andet, der skal rettes i lovens § 9,

hvis man retter det, der her er foreslået. Det er der nemlig. For spørgsmålet om kildeartsbeskatningen står stadig væk i § 9, selv om vi ophæver stk. 1, som indeholder bestemmelsen om kildeartsbeskatningen. Men når man ophæver stk. 1, er det dog urimeligt, at man stadig væk har kildeartsbeskatningen stående i stk. 3.

Jeg kan altså ikke godkende de indvendinger, der er gjort. Vi opretholder vore ændringsforslag og anbefaler dem til vedtagelse.

Poul Møller: Den højtærede indenrigsminister sagde, at det var os, der havde den opfattelse, at ikke alle havde lige pligt til at betale skat. Det er en fuldstændig urimelighed. Det har ikke noget med skattepligt at gøre. Det drejer sig om, at ikke alle har lige pligt til at afkræve andre skatten. Den højtærede indenrigsminister kan vel se den forskel, der er på, at man tilbageholder beløb, som man skal udbetale skatteborgeren, og på, at man skal afkræve skatteborgeren nogle beløb. Det er dette princip, vi vil have lejlighed til at overveje. Det er også det princip, at man har gennemført løntilbageholdelse for skattevæsenets krav, men ikke givet krav, som hidtil har været sideordnet med skattevæsenets, den samme stilling. Vi er hidtil i vor retspleje gået ud fra, at der skulle gælde de samme retsvirkninger, f. eks. når det drejer sig om børnepenge, men det er altså ikke tilfældet længere. Under en retstatsminister går skattevæsenets krav forud for et hvilket som helst socialt eller familieretligt krav. Det er det, der er mærkeligt. Det er også mærkeligt, at den selvfølgelig, hvormed man siger, at det er rimeligt, havde man ikke for øje, inden man fremsatte sit forslag her i salen.

Den højtærede indenrigsminister kan da heller ikke fastholde det argument over for os, at vi ikke mener, at alle skal betale skat. For få uger siden forhandlede vi om og gennemførte et forslag om valgretsbevarelse, skønt man ikke har betalt skat. Da sagde den højtærede indenrigsminister: ligegyldigt

[Poul Møller.]

om folk har betalt skat eller ikke, skal de have deres kommunale valgret. Da var det den højtærede indenrigsminister, der sagde: der skal ikke være forskel på Per og Poul. Selv om Per ikke betaler skat, skal han alligevel have de samme rettigheder som Poul, der må betale skat — jeg skal her lade navnene fuldstændig ligge. Alt dette gør, at man virkelig synes, at der her gennemføres noget, som burde være undersøgt og gennemarbejdet, så meget desto mere som indenrigsministeriet i et af de responsa, vi har fået i udvalget, udtrykkelig har skrevet, at den ændring, der vedrører pensionisterne og folkepensionisterne, var der ikke noget virkeligt behov for. Det stod der i det responsum, embedsmændene afleverede til udvalget. Alligevel insisterer indenrigsministeren på, at der skal knaldes ned på pensionister og folkepensionister. Der skal ikke mere være forskel.

Nu vedtager flertallet bestemmelsen, og så kan flertallet også bagefter komme til at spekulere over, hvilke konsekvenser det vil få andre steder i vor lovgivning.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal gentage, at der ikke er tale om at knalde ned på nogen, som det ærede medlem synes at mene; der er tale om at stille alle lige for loven.

Det ærede medlem mener, at der er uoverensstemmelse mellem mit valglovsforslag og dette forslag. Nej, de stemmer meget logisk overens. Skatteudskrivning og valgret har ikke noget med hinanden at gøre, men når jeg her har stillet forslag om en vis skærpelse med hensyn til inddrivelse af skatter, så synes jeg netop, det præciserer, at de, der har deres valgret, ikke skal være fri for at betale skat. Men man må holde disse to ting ude fra hinanden.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se ovenfor sp. 1494)

forkastedes med 150 stemmer mod 5.

§§ 5-9

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se ovenfor sp. 1494)

forkastedes med 150 stemmer mod 5.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen og § 10, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se ovenfor sp. 1494)

forkastedes med 150 stemmer mod 5.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen om en ny affattelse af § 11

vedtoges med 86 stemmer mod 5; 64 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 12 og 13

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen *vedtoges enstemmigt med 155 stemmer.*

§ 14, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 284, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 185).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sat-tes til forhandling under ét.